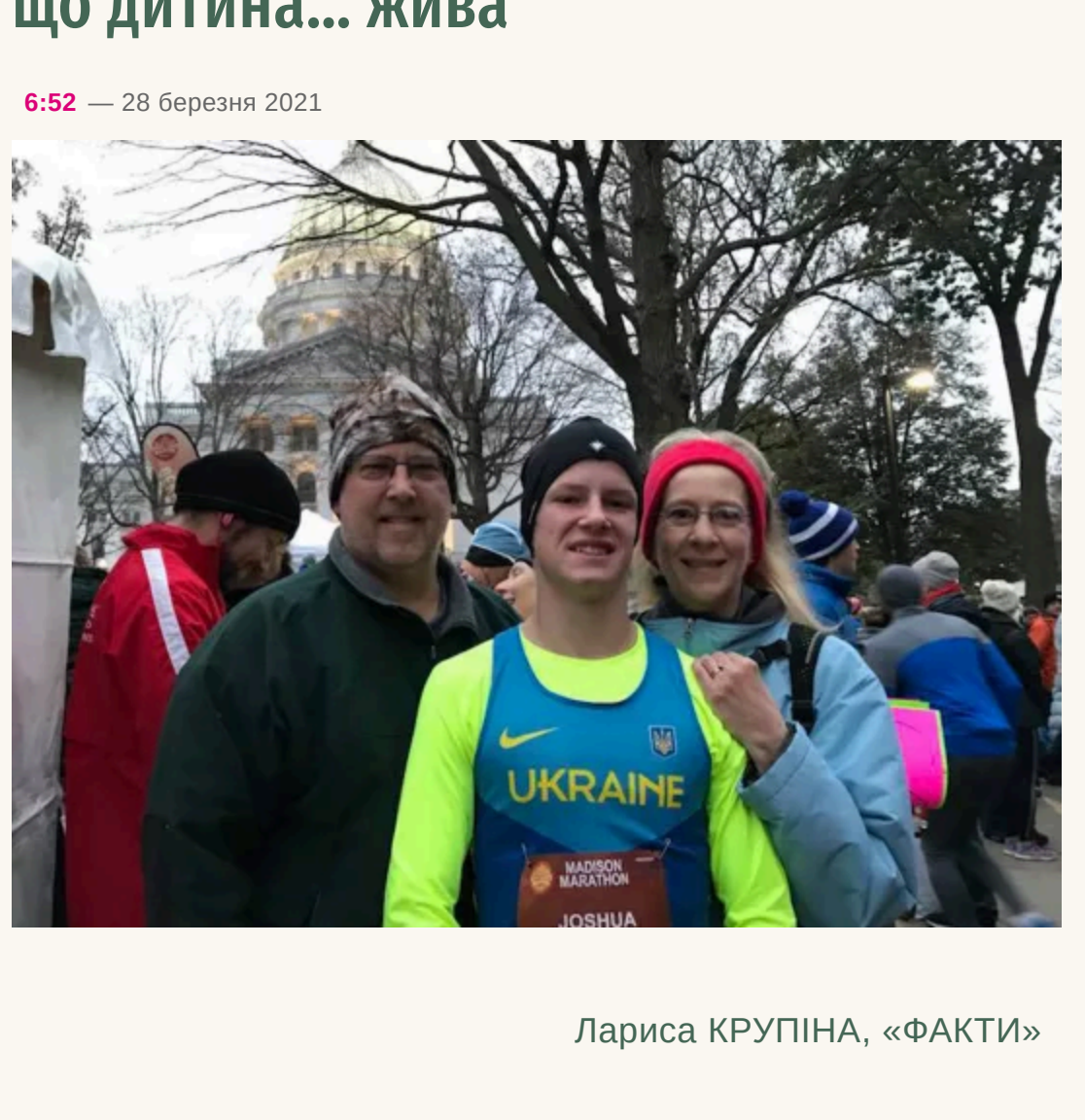

ОСТАННІ НОВИНИ

- 18:43** Гуманітарне розмінування земель в Україні на межі провалу: нардеп навів шокуючу статистику
- 18:28** Остань — «Король Жезлів» та лідерство, Левам — «Дев'ятка Кубіве» та здолення: Таро-прогноз на 13 червня
- 18:23** Мої гроші і моя свобода: популярна танцювальна артистка врятує коштовною покуткою
- 18:08** Не зелений: дієтологи назвали корисний чай для мозку, серця та кишківника
- 18:05** Українським військовим обмежать доступ до азартних ігор на період воєнного стану
- 18:48** Нагайвардця, який досліджує російському полоні до «завласу» бараків, підозрюють у злученнях над полоненими українцями

«Як жити без синопчк?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батько, приховавши, що дитина... жива

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначать 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинилися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

... «Царство безбрате мому синопчк!» — плакала Петро. Він уже дев'ятих днів не їв, не спав, не ходив до школи. На поминальному столі на газетці була надізнана нехитра закусь: чару, солоні огірки, ковбаса. Друзі співчутливо зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як пацана-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Сергійом! ... Як жити-то тепер будемо без синопчк?» — «А поховали де?» — «Та вони в пологовому будинку сказали, що самі й поховали. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, нехитрий батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий...»

— Так, *випитувала* він тоді спектакль з поминками... — зітхала мешканка Луганська Лариса Скориход. — Сам же мене і змусив віддати сина!

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Може, вона що дитину науауляла?» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на тарном складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла замжк. Але другий чоловік, Петро, пародкласний зварювальник, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втілася з сином на найкиму квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почался передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!». Правда, народженнюо другого сина ніхто не зрадів, — задувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого житла у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесаревої, її мати, яка невзлюбила зятя за г'янки, прислала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою стілкувалися, залиши дитину в пологовому будинку. Забирати його, щоб воно померло з тобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Родичі чоловіка насиділи на менш: «Залишай хлопця в пологовому будинку!» Чоловік зовсім добив: «У мене немає грошей навіть тоби на ліки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — кліно».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кефір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семірного сина Женю. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став протести старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинку дитини Лотково (Луганська область), де жив трирічний Сергієко, прихили усинителя з Америки Джеффа і Камілла.

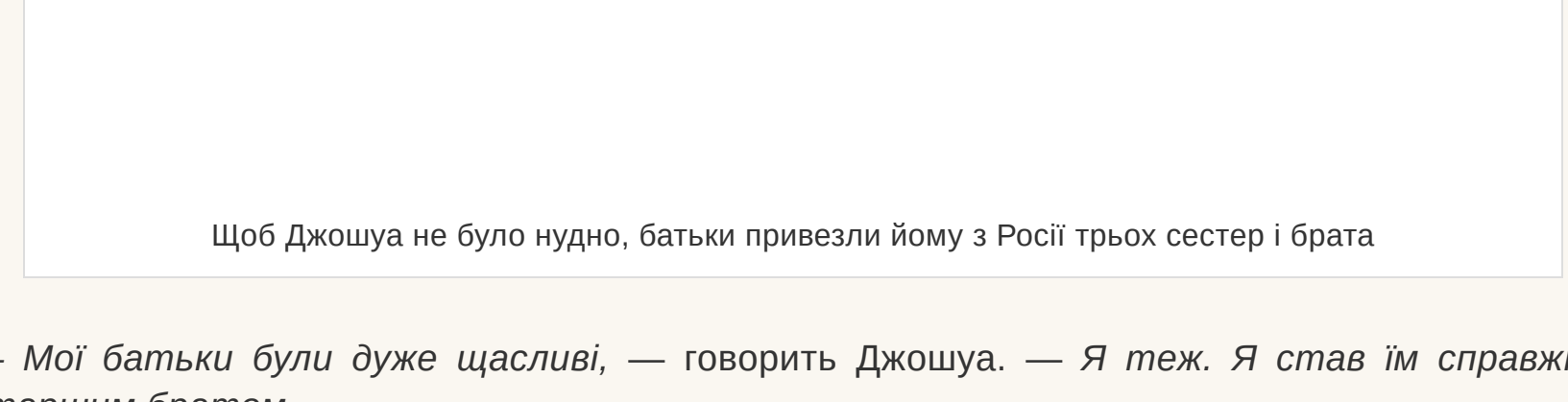
— Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — задував Георгій Фортуньєв, доірена особа прийомних батьків Сергія. — У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів. Бабушке сплуталив золоту. «Це наш!» — розхвилювався Джефф. «Ти впенений? Він такий милий. Але такий хворий... У нас вистачить сил його вилкувати!» — засумнівалася дружина Камілла. І тут малюк підняв голівку, бозяко і з якоюсь відчайдушною надією глянула на Камілла. І вона так заусмічалася. І я все зрозумів: ця мила жінка відряду ж прийняла його в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.

— Після прильду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ до новонародженого», — каже 23-річний Джошуа, з яким я зв'язалася по скайпу. — В Америці, за працюєю, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вечірка, на яку збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.

Я швидко забув свій дитбудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчюком, задував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно... Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захисним! Він знаходився в місті Боскобел, штат Вісконсин. Це був великий замський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з купюю плюшевих ведмедиків. Ще була величезна ієрова кімната з безлічю ієрашок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були і інші діти, які приходили гратися, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами.

У батьків була собака породи бігль Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, гоїдалками і безлічю ієрашок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, віталися з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справжнім старшим братом.

«Я б свого ніколи не віддала»

— Всі ці роки я думала: «А рятмом мати Сергія-Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — задує Камілла.

Вона попросила Георгія Фортуньєва розшукати Ларису.

— І я її знайшов, — розповідає Георгій. — Побачив щурі і кілька інфантільну жінку, яка з усіх сил намагалася виглясти. Вона змінювала професії, намагачючись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Йі син тишов у вагітню школу, залітувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітися, Лариса зраділа.

— Притетіши в Україні, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська, — продовжує Джошуа. — Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» І вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа! Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотобальони, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, погзали з братом Женюю. Це був особливий день».

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разам з тобою над твоім вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою повагу до твоєго трагічного рішення. Я сподіваюся, що, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи те, що трапилося. Тому що ти стала частинюо дива, про яке я так сильно молилася».

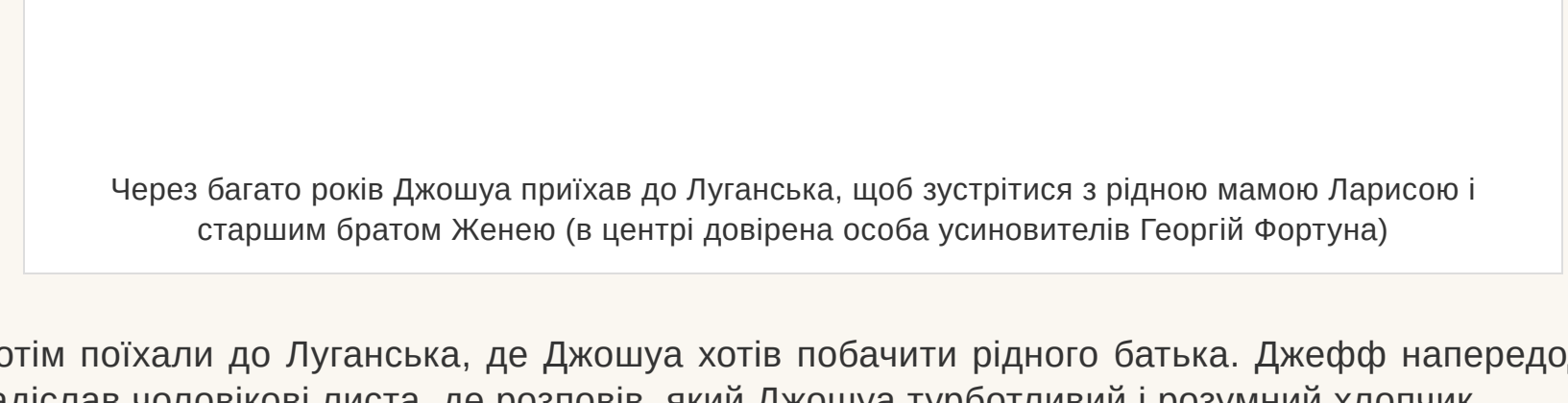
Важко описати словами відчуття усинителями такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотє від радості, що Джошуа мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думачки про прийняте тобою рішення. Твоя жертва в повній мірі винагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливим багату сімей. Для нас 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усиновити дітей з України. Тримайтеся! Як багату, дякую, дякую!"

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли халхлива зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і цямтям для когось. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болю, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди, дізнавшись про історію Лариси з газет і телесюжетів, ні-ні, та й кололи розари: «Як ти могла? За скільки ти продала свого дитинку?» «Я б свого ніколи не віддала... Розарились, але т'янати!»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла замжк за колишнього шахтера. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрілись на телепрограмі «Стосується кожного».

Через багато років Джошуа приїхав до Луганська, щоб зустрітися з рідною мамою Ларисою і старшим братом Женюю (в центрі дівчанка, особа усинителя Георгія Фортуня)

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

«Завдяки вам, Петро, у мене з'явилася можливість набутти досвіду батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітиса з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...» - написав Джефф. Але, коли Джошуа з прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома г'янний, з розбитими в бібці очками. Проспавшись, він так і не наважився зустрітиса з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жодного разу і не побачивши.

— Тоді, в Луганську, ми довер розмовляли на жлдформі, поки не прийшов час сісти в наше купе, — задує Джошуа. — Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама покляла руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи очі. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При якій політичній напруженості в Україні в той час я здавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її останнє. Моє серце розривалося...»

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.

— Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїм важким рішенням дала мені шанс прийти в Америку і мати батьків, братів і сестер. Як і мене є зараз. І я вічно вдячний мамі Камілілі і татові Джеффу за те, що усинили мене. І поантєсно змінили хід мого життя.

І це я радий, що мама Камілла дала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, щаслива, здорова і любима. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. У українчєць. І чим пишався. Я займався кроссом, легкою атлетикою, футболом. У 2017 році, коли пробіг свій перший марафон (24,6 мил) за 3 години 54 хвилини, я вирішив вшанувати Україну і надів спортивну форму України.

Джошуа з Джеффом і Каміллою - прийомними батьками, стали йому по-справжньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?

— Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мами, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любити мене... Це так чудово!

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного юнцянка вільне.

— Я ще не закохався, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жінку в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.

Усिनюлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Анніке 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу Джеймса — 18, і він на першому курсі коледжу, Тетніні — 16, вона вчиться в новій середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

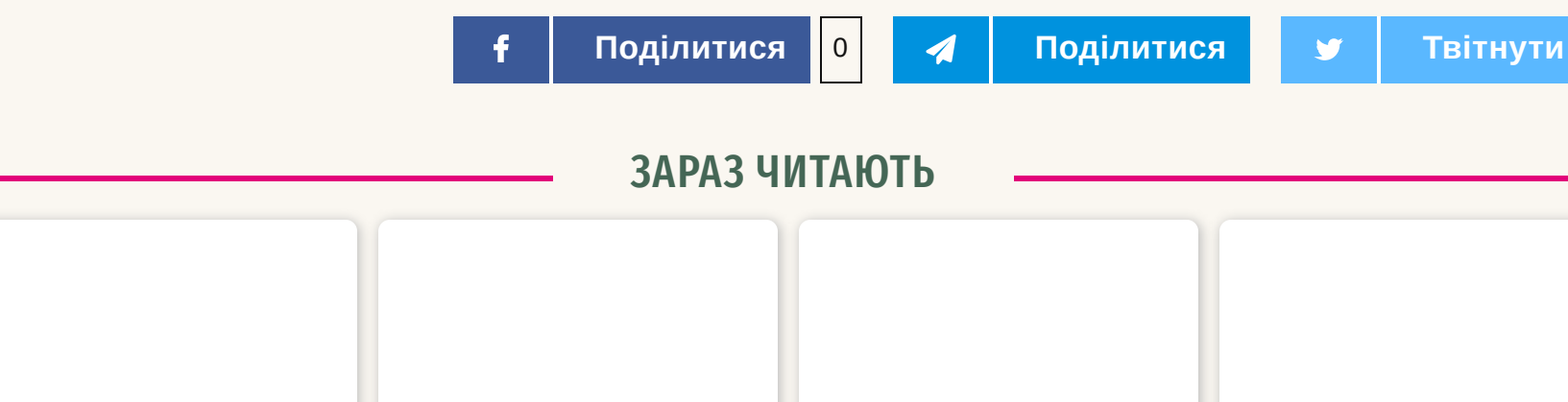
Всі діти в цій сім'ї ростуть в теплі і любові

Голова Джошуа Джефф працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, надаючи медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Камілла вже тринадцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до г'яти років.

А старший Ларисин син Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, уважачюю, що це допоможе їм з сином вижити, виріс «ерудованим, з хорошими душевними якостями». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «Після мого замжжя він залишився один у двокимнатній квартирі, часто водив туди друзів, які курили «травку», і сина взяла мало не як власника наркоманського притону», — розповідала «ФАКТАМ» Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі.

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонером Микола переїхали в Удмуртію, і вквєські. На своїх сторінках в соціальних мережах 53-річний Микола прокоментує російські фейки, лже Україну і «Правий сектор» і вважає, що радянський журнал «Крокодил» давав правильне уявлення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться новеньким російським паспортом, фотографується у військовій формі і, спілкуючися пасажиром і влітажу літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукує: «Ми всі разом полюбали Сирію!»

Всі сподіваються, що в ОДЮ, брата Джошуа Жені, який підтримує політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідала не хоче... Рідні «ФАКТИ» розповіли, як склалася доля іншого нашого героя, вихованця дитбудинку Даниї Бразько, який переніс в Україні смертельну хворобу і був усинюваний подружжюю парюю з США.

Читайте нас у Facebook

◀ До змісту статті Поділитися поштою? Вибрати та натиснути CTRL+Enter

🖨️ Друкована версія 🗨️ Лист редакторів 👍 Покскажитися

ЗРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Українцям можуть ускладнити виїзд на пенсію: у парламенті заговорили про жорсткі умови
- Зелень не зв'язав навіть через таке: лідерах від шеф-кухаря
- Забудьте про холодну воду: як охолодити кімнату за лічені секунди без зусиль
- Пенсії з 1 липня: переадресувати частину українців, хто отримав надбавку

Новини партнерів

Мапа сайту	
Новини	Світ
Україна	Світ
Політика	Світ
Гороск	Світ
Події	Світ

Розкриття: Понеділок, 13 червня 2023 | Притягання і спілкування | Співпраця користувачів сайту | 14 люта 2023

© 1992–2023 «ФАКТИ та коментари»
 Усі права на матеріал сайту охороняються з відповідністю до законодавства України.
 Міжнародні подорожники: «На правах розповсюдження», «Розповсюдження», а також повноцінне співробітництво. Підпишіться у нас на Facebook, щоб отримувати інформаційно-комерційні заходи.